

Izložba pod nazivom „Crtežom na sliku“, otvorena je sinoć, 14. marta, u Spomen-zbirci Pavla Beljanskog. Projekat je rezultat jedanaestogodišnje saradnje ove institucije sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu, kojim je započet ciklus izložbi radova inspirisanih odabranim delima iz kolekcije Pavla Beljanskog.

U realizaciji ove izložbe učestvovalo je šest istaknutih umetnika – profesora sa odseka likovne umetnosti Akademije umetnosti u Novom Sadu: Zoran Todović, Dušan Todorović, Jovan I. Rakidžić, Ljubomir Vučinić, Gordana Kaljalović i Đorđe Odanović. Oni su, isprovocirani delima umetnika XX veka: Save Šumanovića, Ljube Ivanovića, Petra Lubarde, Nadežde Petrović, Mila Milunović, Vlah Bukovca, Jovana Bjelića, Koste Miličevića i Koste Hakmana, pronašli inspiraciju i stvorili nova dela, ugradivši svoja iskustva, znanja i tehnike XXI veka. Tako su se jedni uz druge našli radovi, izvorni i oni nastali po uzoru na njih podložni sudu, komentaru, oceni stručnjaka, posetilaca i vremena.

Upravnica Spomen-zbirke Pavla Beljanskog, Jasna Jovanov izjavila je da se radi o izložbi koja je jako dugo pripremana, dugo je sazrevala, i dodala:

- Ovde se zapravo radi o finalizaciji prve etape jednog projekta koji Spomen-zbirka Pavla Beljanskog realizuje sa likovnim odsekom Akademije umetnosti u Novom Sadu, i koji je nastao sa dva polazišta. Mi kao umetnička institucija čuvamo kolekciju Pavla Beljanskog, želimo da je i pokažemo svetu, ali i da je zaštitimo, da traje kroz vreme. Sa druge strane, stalo nam je da umetnička dela koje je prikupio Pavle Beljanski žive svoj život i budu savremena i podložna novim ispitivanjima, da budu predmet citata i da održimo njihovu aktuelnost kroz vreme. Umetnici su u neprekidnoj potrazi za inspiracijom u neprekidnom dijalogu sa prolaznošću prošlih vremena i upravo te dve želje su se sustigle i ova izložba predstavlja rezultat toga.

Dekan Akademije umetnosti, dr Zoran Todović obratio se prisutnima fiozofskim osvetljavanjem suštinskog značenja crteža i šta su umetnici hteli da kažu učešćem u ovom projektu:

- Crtež može biti univerzalni iskaz ničim sputan, ničim ogađan, bez ramova i pravila...može biti veličanstven u svojoj jednosavnosti i brzini, u minimalnoj potrošnji izražajnih sredstava, savršeno kontrolisan, a ipak nedisciplinovan... granica preko koje se ne sme, ali se mora preći... gomila zbrkanih mrlja...tehnologija koja zamara, guši, ubija...ipak, crtež je božanstvo bez stalnog mesta a ipak smešteno u jedinstveni položaj između slobode i odgovornosti, plutajući jezičak na središtu susretanja formi i sadržaja...crtež je ono psihičko koje se najbrže pretvara u fizičko, alhemičarski proces iz ničeg stvoreno nešto...crtež je trag, čaroban nit koja nas spaja s nepreglednim prostranstvom izgubljenog znanja, zaboravljene mudrosti...crtež je most među nama prošlim, sadašnjim i budućim...crtež je ogledalo slike velikog tvorca koje je dozvoljeno da bude viđena. I još napomenuo:

- Izuzetna je čast nama umetnicima što smo mogli da napravimo dijalog sa našim prethodnicima. Izuzetna je čast Akademije umetnosti što je uz dozvolu i saglasnost i razumevanje direktorke Jasne Jovanov i njenog izuzetnog tima mogla da priredi ono što smo mogli večeras da vidimo. Izuzetna je čast i zadovoljstvo što mogu da se zahvalim ovoj galeriji i umetnicima koji su učestvovali u ovom projektu, i da darujemo ovoj galeriji po jedno delo koje će od večeras za stalno biti u njenim fundusima i na njenim zidovima.

Rektor Novosadskog univerziteta dr Miroslav Vesković, koji je otvorio izložbu podvukao je da Novosadski univerzitet čine pre svega ljudi, 50.000 studenata i 5.000 zaposlenih, sa zadatkom da svojom stvaralačkom kreativnosti unesu nešto novo i drugačije u našu okolinu.

-Zadatak svih nas je da budemo najbolji u onom što radimo, da budemo najbolja visokoobrazovna institucija, da budemo najbolji u nauci i istraživanju, ali imamo još jedan veliki zadatak, a to je da naša kreativnost, taj stvaralački potencijal iznedri i bude deo svega onoga što se dešava i u Novom Sadu, ali i van njega.

Kada govorim o ovoj izložbi, ne mogu da ne govorim i kao fizičar, a to je da Spomen-zbirka Pavla Beljanskog u najvećoj meri sadrži slike iz prve polovine XX veka. U nauci je to vreme bilo okarakterisano nečim novim i drugačijim, teorijom relativnosti i kvantnom mehanikom... Tada su naučnici prvi put pokušali da kažu da svet ne mora da bude onakav kakav izgleda ili kakav

osećamo, a ta priča, preslikana na umetničko stvaralaštvo, razumela je jedno modernije shvatanja stvarnosti. Interesantno je videti kako se umetnici, koji stvaraju u prvoj polovini XXI veka odnose prema nečemu što je nastajalo i imalo status moderne pre sto godina.

Dr Miroslav Vesković se na kraju zahvalio Akademiji umetnosti, koja je jedan od četrnaest najvažnijih delova Novosadskog univerziteta, ali deo koji svojom specifičnošću suštinski utiče na ono što Novosadski univerzitet jeste i da će nastaviti da živi kroz rad nastavnika i studenata na sličnim projektima.

Izložba će biti otvorena od 14. marta do 22. aprila.

[Više slika sa izložbe „Crtežom na sliku“, pogledajte o v d e.](#)